

тъ два пѣти са навихжъ отъ него. Той употребява сѣ-
каквы средства за да насыти своето честолюбіе: наси-
ліето и лукавството, все едно е за него, стига само да
навые неприятелитъ си. Събралъ е голѣмы съкровища;
войскытъ му сж упражнены и добръ обучены; военачални-
цытъ му сж опытни и му служатъ вѣрно. Той
самъ безпрестанно бди върху сичкытъ които дѣйстви-
ватъ по негова заповѣдь. Наказва строго наймалкытъ
погрѣшкы и щедро награждава услужытъ които му са
правѣтъ. Мужеството поддържа и охрабрява войскы-
тъ му. Той бы былъ царь съвършенъ, ако поведеніето
му са управляше отъ правдата и искренността; но той
нема страхъ божій, нито осѣща укореніето на съвѣсть-
та си. Той даже не счита за нищо доброто име; той го
гледа като пустъ призракъ, който плаши слабытъ само
душы. А като дѣйствително и вѣрно благо счита само
притежаніето на много богатства, да е страшенъ и да
тъпчи сичкыя чловѣческый родъ. Слѣдь малко негова-
та войска ще са поевни на земитъ ни, и ако съединеніе-
то на толкози народы не сполучи да устои на ерѣща
му, сѣка надѣжда за свободата е изгубена за насъ. Въ
интереса на Идоменя е прочее, както и въ нашя,
да са упремъ на този съсѣдь, който не търпи никаква
свобода въ съсѣдството си. Ако ный са навыймы, Са-
лентъ ще има да са бон отъ сжщото бѣдствие. Да побър-
замы прочее сичкы заедно да го преваримъ.“

Когато Несторъ тѣй говоряше, сичкы заедно вър-
вѣхжъ къмъ града, защото Идоменей бѣше поканилъ сич-
кытъ царье и главны началницы за да препощуватъ
нея нощъ въ града..

